

01 edipo berriari
02 poMOliMikiMI
03 chori kayolatic ihes goan dena
04 suMUntsiMltuMU
05 o! donostia

06 euria bezain garden
07 6452174
08 atso otsoa (luzaide)
09 miran
10 kea eta kedarra (bilbo)
11 eMEpeMEleMEaMAn

Música
IbonRG, Enrike Hurtado

Textos
Joxan Artze

Enregistrament
IbonRG, Enrike Hurtado (Bilbao)

Mescla
Tzesne (Errenteria)

Màster
Estanis Elorza (Doctor Màster,
Donostia)

Artwork
Jon Martin

R96
Vinil i digital

Llançament
2021/07/02

red@repetidor.org
www.repetidor.org

repetidor

IbonRG Enrike Hurtado

oMOrruMU baMAAt

De la mateixa manera que hi ha discos que no fan olor a res -'¿A què fan olor les coses que no fan olor?', es preguntava el poeta, hi ha discos que desprenen un intens aroma a homenatge. *Eau d'Homage*. Homenatge, que prové de la veu llatina *hominem*, darrere de la qual sol haver-hi una persona a la qual es vol, valgui la redundància, homenatjar -també se solen homenatjar ens més abstractes, com la pàtria, cosa que em costa entendre: no hi ha ningú que rebí els honors; entenc que aquest tipus d'homenatges han de ser més aviat auto-homenatges-. O, més que una persona, sol haver-hi diverses persones, ja que per homenatjar algú cal un homenatjat, però cal també un homenatjador. O diversos homenatjats i homenatjadors, amb el que això es converteix en una mena de bacanal, no necessàriament carnal -de fet, acostumen a ser més aviat de tipus espiritual, gairebé eteri-.

Partim de la base que **Joxan Artze** (1939-2018) és un tio realment homenatjable: poeta d'avantguarda en els seus primers llibres -dels quals provenen els textos aquí recollits, tan lúcids com lúdics-, disposat a barrejar la poesia amb altres disciplines artístiques, a què alguns han col·locat dins d'un moviment anomenat *poesia visual* -i estem una altra vegada amb les etiquetes, quina mania-. Poesia musical podria ser també, donada la gran quantitat de músics que han posat melodia als seus poemes -encarnats tots ells pel gran Mikel Laboa, creador de l'himne nacional 'Txoria txori', que el canten fins i tot els jugadors de rugbi de l'Aviron Bayonnais, i la lletra es creu ja popular, quan en realitat és de el propi Artze-. Sempre a contracorrent, per sobre de qualsevol moda, innovant, buscant, obrint-se camí matxet en mà per l'espessa selva de la poesia oficial. De vegades experimental (Èdip berriari) i/o polític-social (Amaren Sabela), altres vegades lírica (Eurìa bezain garden) i/o picant (Atso Otsoa). Una rara avis, vaja, però completament contemporània.

D'altra banda tenim els homenatjadors, dos, IbonRG i Enrike Hurtado, ambdós amb una àmplia trajectòria en lo musical, que es van ajuntar un bon dia per homenatjar i donar-se un homenatge a compte del nostre estimat poeta. **IbonRG** dóna continuació aquí al camí obert al seu primer disc, 'Hil Zara' (2019), treballant la veu tant nua com acompanyada de piano; i **Enrike Hurtado** experimenta, a l'igual que en els seus projectes en solitari Azunak i Bazterrak, amb un *software* desenvolupat per ell mateix. Les peces que surten, onze en total, són del tot variades: van des de l'*a capella* més orgànic fins l'instrumental més electrònic, donant especial protagonisme a la txalaparta -instrument recuperat en lo artístic per Joxan Artze i el seu germà Jexux, per cert-, tocada a la manera antiga -amb un sol tauler de fusta-, passada pel *software* creat per Enrike -qui tritura i reorganitza el so-, o fins i tot tocant el piano com si fos una txalaparta -amb aires del difunt Chick Corea-. I així és com es consuma l'acte, d'homenatge s'entén. Homenatge, que no consisteix a dir què bo, què alt, què guapo que ets, quin bigoti tan bonic que duus. Homenatge, que és punt de partida, inspiració, *jo t'agafo unes cosetes, però vaig a fer altres cosetes, les meves, no les teves copiades, sinó unes noves, inspirades, més de prop, o llunyanament, en les teves*. Tot acte de creació és, en el fons, un acte de recreació: ningú crea res, valgui una altra redundància, del no-res. Tot acte de creació és, doncs, un acte d'homenatge, i aquest n'és un de molt particular a Joxan Artze, a la -seva- poesia, a la -seva- recerca incessant, a la -seva- manca de conformisme. I és, en última instància -encara que sembli l'eslògan d'una funerària-, un gran homenatge a la vida. Gràcies a homenatjat i homenatjadors, doncs, que ens han donat tant.

oMOrruMU baMAAt. *Eau d'homage*, Aritz Galarraga.